

ילדי הצדיק

זה עיקר לא לפחד

מדברי מורינו הרב שליט"א

בעין העדשה

יריד ילדי הצדיק

רואים ניסים

סיפורי ניסים וישועות מכלי ראשון

הייתי אצל סבתא שלי באחד ההרים בארץ. לפתע החלה סבתא להגיד שהיא לא מרגישה את הכתף בצד שמאל ועוד אלו תחושות נוראות.

לא התמהמהתי בתוך ההמולה העברית במקום תרומה דרך הטלפון לילדי הצדיק.

מיד ראינו שהחל לה הקלה, וכעבור חצי שעה עבר הכל לגמרי!

כשבאנו לבית חולים אמרו לנו היה לכם נס, סבתא שלכם עברה אירוע מוחי, אבל בקלי קלות. אנחנו, ידענו היטב את הסיבה.

דבר המשגיה

ילדים צדיקים ומתוקים

שלום וברכה!

לפני שבוע העלנו את נושא השמירה על כבוד בית הכנסת ומענין לענין באותו ענין רציתי לעורר אתכם ילדים צדיקים על ענין השתיקה בשעת התפלה.

אסור לדבר בשעת התפלה ובקריאת התורה!

כתוב על הארז"ל שיהיה נזהר מאד שלא לדבר בבית הכנסת רק דברי תפלה. ואפילו דברי מוסר לא דבר, פן יפשו ממונו דברי חול (מגן אברהם סעיף קטן ג).

כתב הגר"ח פלאג'י: על ידי שנוהג קדשה בבית הכנסת, הקדוש ברוך הוא שומע תפלתו ומצילו מן האויבים, ויראה זרע, יאריך ימים, וחפץ ה' בידו יצליח.

הרי כלנו רוצים שיתקבלו תפלותינו, ושתשרה שכונה בבית מדרשינו ולכן עלינו להתאמץ ביקור שאת לנצר את פינו בעת התפלה וקריאת התורה.

זכרו כל יחיד יכול להשפיע על כלם...

שיתקבלו תפלותינו באהבה וברצון...

המשגיח נפתלי ביק

בגלל זה שאדם מפחד, יש לו חששות, יש לו פחדים, זה מה שממשיך עליו את הדינים ואת היסורים. ואם אדם הנה לו בשחון מלא בה, ש'ה' הוא פלו טוב והוא רק רוצה להראות את הרחמנות וזה בכלל לא ש'ה' שיהיה יסורים

בעולם, כי ה' הוא כזה טוב איך ש'ה' שיהיה יסורים בעולם? ואותו אדם שמאמין בזה באמונה שלמה, הוא לא יראה שום יסורים.

רבנו אומר שהכל זה רק בא מהיראות הנפולות שנפלו בתוך זה הדבר שמתפחד ויש לו יסורים ממנו, כשאדם מפחד מדבר אז הוא ממשיך לדבר הנה פח להזיק לו. איך יש פח לדבר הנה להזיק לי? כי אני מפחד ממנו!

שיחות הר"ן חלק שני אומר רבנו "וענין היראות והפחדים שאדם מתירא ומתפחד על פי הרוב מפניה דברים, כמו מבני אדם שאינם יכולים להזיק לו כלל והדבר נראה, וכל החיים עוברים לו עם פחדים", פחדים, הוא פחד מזה, מה זה נגיד לו? מה זה נעשה לו? "והדבר נראה שרק בסוף כשאדם מסתלק ושוב על הארץ ורגליו אל הדלת אז יהיה לו ישוב הדעת באמת ויסתכל על עצמו ויראה האמת שכל היראות והפחדים שיהיה מתירא מאיזה בני אדם שעמדו כנגדו, היה הפל שטות והכל ובחנם היה לו יראות ופחדים מהם, כי מה נעשה לו אדם."

מה אדם יכול לעשות לו? מה יש לו לפחד? וכן לענין התאוות, כי אז יראה היטב אשר בחנם כלה בהכל ימיו בשטותים ובלבולים.

תקציר: ר' קלונימוס בסיפורו: לאחר הבטחת השודדים שבבואם לאי הם ישוחררו, הוא שאל אותם מדוע אין הם משחררים אותו. השודדים ענו בערמה:

"נכון, הבטחנו, ואנו מקיימים: באי הזה תהיו חופשיים לעבוד, כאן תוכלו לפתח ולשכלל את מחשנינו ולסדר את המקום כך שיהיה ערוך לשהיה ארוכה, היתה התשובה שלעג ורצינות שמשו בה בערבוביה.

'עליכם לדאוג לכך שאף אני לא תצליח להתקרב אל האי, ואם תצליחו במשימה זו תוחזרו לארץ המוצא שלכם כשאתם בני חורין.

האדם מטבעו מוכן להשלוח את עצמו - אפילו כשהאמת ברורה לו - אם הוא נתון במצב חמור, ולהאחז בכל פירור של תקווה.

גם אנו לא היינו יוצאים מן הכלל הזה; עבדנו עבודת פרך שהיתה למעלה מכוחותינו. רבים מן האנשים התמוטטו בעבודה וצנחו הימה; לשברון הלב גם שני חברי הגיעו ככה לקיצם: כשכמעט נסתיימה עבודתם נשברו. אני החזקתי מעמד בעזרת ה' בהיותי חסון ובריא מטבעי, וכבר ראיתי מנגד את הדרור המצפה לי.

כשנסתיימו העבודות הובאה האניה והאנשים נכנסו לתוכה, וכבר הגיע תורי להכנס כשלפתע אמרו השודדים:

'רק רגע! עלינו עוד להניח באי אבן אחת גדולה'.

נטיתי שכם ועזרתי לקבוע את האבן שאליה היו מחוברות - הבחנתי בתמיהה - שרשראות ברזל ענקיות. אכן, תמיהתי לא נמשכה זמן רב; הנוכלים אחזו בי בזרועותי ובפעולת בזק חיזקו אלי את האזיקים. 'למה?' קראתי במצוקת נפש. 'מדוע אתם קושרים אותי שוב?'

'לא נורא' היתה התשובה. 'הנה אתה יכול להלך כמה פסיעות. בעוד כמה שבועות נחזור ונקח אותך. בינתיים השגה על העז ועל המקום'.

באלם פה ראיתי את האניה מרימה עוגן ומתחילה לנוע. היא הלכה והתרחקה, הלכה ונתגמדה, עד אשר נעלמה. באימה הולכת וגדלה מצאתי עצמי בודד על האי, כבול באזיקים, כשכל צעד כרוך במאמצים גדולים. התחלתי

מבגד לצרפת

סיפור בהמשכים | פרק 15

להתגעגע לחברי לצרה ואפילו לעבודת הפרך; השקט הנורא העיק עלי ודיכא אותי. אילו לא היה עלי להתפלל שלוש תפילות ליום הייתי יוצא מדעתי; התפילות ומעט גמרא שלמדתי עמד בדרך ואשר נחקקה במוחי - חיזקו את רוחי; היטב חשתי את עומק המילים 'לולא תורתך שעשועי אז אבדתי בעוני'..."

ר' קלונימוס נשם עמוקות עם סיימו סיפורו.

"האם אתה השלכת את האבנים הגדולות הימה?" שאל ר' יצחק בסקרנות.

"כן, חששתי שהשודדים חוזרים! האם אתה היית שם?"

"אני בניתי לי רפסודה קטנה ושוטטתי בה סביב האי. בנס ניצלתי מפגיעת הבליסטראות שלך..."

"ברוך השם! ממש אצבע אלוקים. אני הייתי אחוז פחד מפני השודדים אם כי רע ומר היה לי בבדידותי. נדמה לי ששיווי משקלי הנפשי התערער במקצת..."

"אין בכך כלום. עלינו לשכוח זאת. בחסדי השם מתו כל השודדים ואיננו צריכים לחשוש מפניהם..."

ר' יצחק סיפר לחברו את קורותיו, ופתאום נזכר בחברו, תומס, שנשאר לבד.

"עלי לחזור", אמר לר' קלונימוס, "נמצא אתי ניצול נוסף, אדם בשם תומס, והוא עדיין פצוע. עליך לישון היטב ומחד אשתדל לבוא אליך ביחד עם תומס".

"לא נעים להשאר שוב לבד", אמר ר' קלונימוס בחיוך מאולץ.

"גם אני איני שש להשאירך, אבל מחר אשוב, בעז"ה, ואתה תנוח הלילה היטב פעם ראשונה, מזה זמן רב, ללא אזיקים!"

"אכן ברוך השם! לילה טוב."

"ליל מנוחה".

המשך בשבוע הבא בע"ה.

התוסף ד'

ל"ט מלאכות שבת

מלוכת משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

אסור למתח חוט של תפירה שלא יהא כוץ.

כפתור שהתוּפף, אסור למתח את החוט המְחַבֵּר את הכפתור לבגד וכמו כן גם אסור לנתק ולהוריד את הכפתור הרופף מהבגד.

מוזכין או נוצות שפָּפְלוּ מַפְרִים וּכְסֻתּוֹת, מֵתָר לְהַחֲזִירָם, אֲבָל אֲסוּר לָתֵן מוֹזֵכִין וְנוֹצוֹת לְכַתְחֵלָה לְכָר וְכֶסֶת, אֲפִלּוּ הֵיוּ כָּבֵד בְּתוֹךְ פֶּר אַחֵר.

התורה

האם מתר למתח חוט של כפתור רופף? (לייט מלאכות שבת)

האם מתר לנתק כפתור רופף? (לייט מלאכות שבת)

מה צריך לכגון במשא ומתן? (לקוטי עצות)

הומיקס ברסלב

אני מבין שאתם באים, באתם לעבודה היום?

כן כן כן

זוהי חובה, גורם עבודה שנתאית לי מתאימה. אף לשם.

היום

הדירה... הישר לתוך הדירה, מים בטיח...

וגם, הוראים אתם את החבית שאתם? תפידים הוא למלא אותה בגמים ותקבלו תשלום לפי כל שעה של עבודה. ברור? מי שמעניין יכול כבר להתחיל בהצלחה!

2/12/22